

24^{ste} zondag door het jaar

Mc. 8, 27-35

Haat, wrok en ergernis om wat ons, of andere mensen, is aangedaan kunnen zich hardnekkig vastzetten in ons gemoed. Het zal je maar gebeuren: je huis leeggeroofd terwijl je met vakantie was; of erger: je kind misbruikt en vermoord. Dan zwijg ik nog over het onnoemelijke leed dat mensen wordt aangedaan in tal van landen in de wereld. Je leven is dan op zo'n verschrikkelijke wijze ontregeld of zelfs ontwricht, dat het haast niet mogelijk lijkt om je leven weer op de rails te krijgen. Kom dan maar eens om vergeving. Dat gaat toch niet?

En dan zegt Jezus Sirach: Wrok en gramschap zijn iets afschuwelijks, alleen een zondaar blijft ermee lopen. Mooi is dat. Aan ons verdriet wordt geen recht gedaan op deze manier, denken mensen dan. En ze hebben gelijk. Maar Jezus Sirach zegt niet dat er geen wrok en haatgevoelens mogen zijn. Die zijn er, en iedereen kent ze, ook Jezus Sirach zelf. Maar hij zegt: blijf er niet je hele leven mee rondlopen. Want daar heb je uiteindelijk alleen jezelf mee.

Als groot verdriet mensen getroffen heeft, vooral als dat door toedoen van een ander is, is het goed als mensen de tijd krijgen om dat verdriet te verwerken. En niets te verdringen. Dan is het goed dat mensen ergens heen kunnen met hun woede en verontwaardiging. Naar iemand toekunnen die hen begrijpt en met hen meeleeft. Zo iemand kan hen later wellicht helpen om de volgende keuze te maken: wil je je hele leven rond blijven lopen met je haat, je wrok, en zo jezelf als het ware veroordelen tot levenslange pijn? Of wil je daar eindelijk wel eens van af; wil je je leven weer proberen op te pakken, al is het maar om de dader te laten zien dat hij je er niet voor altijd onder gekregen heeft? Zodat je weer een beetje gelukkig kunt worden?

Naast het grote verdriet is er ook het kleine leed, zijn er de kleine ergernissen, die mensen elkaar soms aandoen. En die het leven behoorlijk kunnen vergallen. Hoe gaan we daarmee om? Petrus stelt die vraag aan Jezus:

En Jezus antwoordt dat we zeventig maal zevenmaal moeten vergeven, dat betekent: altijd! En ook hier betekent vergeven niet dat je alles maar moet goedvinden, maar wel dat je de ander niet blijft vastpinnen op wat hij een keer fout heeft gedaan, en zelfs niet op hinderlijke karaktertrekken die blijvend zijn. Immers, iedereen heeft wel minder goede karaktertrekken die moeilijk te

veranderen zijn. Blijf mensen (en ook jezelf!) daarop niet vastpinnen, maar zie ook het vele goede in de ander, en in jezelf. Dat is een grondhouding van vergeven. En wat voor individuen geldt, geldt misschien nog te meer voor hele bevolkingsgroepen en zelfs naties. Als men aan het absolute eigen gelijk blijft vasthouden komt er geen vrede in de wereld.

In het verhaal van de dienaar van vandaag wordt dat duidelijk gemaakt met een wat extreem voorbeeld. Het gaat hier niet om geld. De talenten en dinariën zijn hier metaforen. De talenten staan voor alles waarmee we bij God in het krijt staan, dat wil zeggen al onze tekorten en missers (en dat kunnen er heel veel zijn). De dinariën staan voor enkele kleine ergernisjes waarmee anderen ons soms hinderen. Jezus wil zeggen: we hebben allemaal onze tekorten en maken allemaal fouten. Maar God vergeeft die voortdurend en aanvaardt ons met onze fouten. Laten wij dan ook onze buurman of -vrouw aanvaarden zoals die is, ook met hun vervelende karaktertrekken, al is dat soms moeilijk.

Jezus wil zeggen: als wij onze eigen tekorten gemakkelijk vergeten en voortdurend letten op de fouten van anderen, veroorzaken we al te gemakkelijk conflicten die helemaal niet nodig zijn, en bovendien zadelen we ons op met ergernissen die vooral ons eigen leven vergallen. En dat is nu precies wat Hij niet wil. Integendeel: Hij wil dat wij zoveel mogelijk als blije mensen door het leven gaan. En dat kan niet als we ons steeds ergeren aan anderen. Want dan ergert Hij zich ook aan ons, en dat voelen we door onze geprikkelde stemming. Jezus zegt in feite: een houding van vergevingsgezindheid bevordert uiteindelijk je eigen geluk en brengt je daardoor dichterbij het Koninkrijk van God. AMEN.
Jan van de Laar, pastor